

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomtatásban Kézdi-Vásárhelyt, hova egy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek stb. intézendők.

Nyilvtéri cikkek soronként 10 kr-ért közöltnak.

SZEKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre 1 évre 8 frt — kr.
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak terfogataért 4 krajczár.
Hivatalos hirdetések külön árszabály szerint számíttatnak.
Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyegdíj fizetendő.

Előfizetési felhívás.

A „Szekelyföld“ című politikai, közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenkint 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyuttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk zétéküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Szekelyföld“ kiadóhivatala.

Hadizenet.

A történelem arra tanít, hogy a pártoknál az erőszakos tulzók terrorizmusa elhallgatattja és magával ragadja a párt mérsékeltbb részét, még ha az számszerinti többségben van is.

Ezt tapasztaljuk most a szélsőbálnál is, mert ott is van egy józanabb rész, mely nem szereti az erőszakoskodást és durva személyeskedést s mely néha tudja magát érvényesíteni, de melyet néhány elhatározott zajongó gyakran magával ragad. Ugyanezt láttuk az Apponyi-pártban is. Apponyi maga a közgazgatási vita kezdetén loyálisan közreműködött a törvény egyes cikkeinek megvitatásában, de erőszakosabb követőinek nemsokára

engedett, mindig újabb és újabb törvényjavaslatokat követelt, melyekkel csak junktim kívánta a közigazgatási reform életbeléptetését, sőt végre meg is változtatta mérsékelt eljárását s kereste az alkalmat, hogy fölmondja a fegyverszünetet.

Igy vagyunk talán most a szélsőballal. Miodőn Eötvös Károly a fölirati vitát megkezdte, került az ingerült hangot, Apponyi sem felejtkezett meg előkelő modoráról s nem esett vissza korteskedési durvább hangjába, melyet a népgyűlésekben szükségesnek tartott; csak a közlegények szitkozódtak s gorombáskodtak úgy, mint azelőtt, s csodálkoztak, hogy a többség szónokai nem tartották az ellenzékét sérthetetlennek, s feleleteikben nem kimélték azokat, a kik a minisztert és a kormánypartot folyvást bántották. Ugy látzott tehát a fölirati vita folyama alatt, hogy a higgadtabb vezérek a költségvetési vitánál is mérsékelni fogják a legénység szenvedélyeit; ugyanazért meglepte a közönséget a szélsőbál hadizenete, melyet az Egyetértés kiáltványában olvastunk.

Azzal kezd, hogy a végre sikerült pénzügyi egyensulynak helyreállítása nem a kormány, nem is a pénzügyminiszter érdeme, hanem első sorban a nemzet áldozatkészisége. Szerinte a nemzetnek e rendkívüli áldozatkészisége nélkül semmiféle finánczbölcsesség nem csinálhatta volna meg az államháztartás egyensúlyát s így folytatja: „de mindaz, a mi azóta történt, csak arra szolgál, hogy a kormánynak általános politikája az elkeseredésig fokozza a nemzetben az elégtelenséget.“

„A költségvetés pénzügyi eredménye, ha még oly kedvező volna is, háttérbe szorul ama jelenségek előtt, melyek a költségvetés beterjesztését kísérték s melyek azután következtek. A parlamentárizmus ellen elkezdett goromba sérelmek, az alkotmányos jogokba ütköző erőszakoskodások, a nemzeti érdekeket kigunyoló politikai cselekedetek s a nemzeti önértzetet mélyen sértő politikai cselszövények hosszú sorban követték egymást azóta. A nemzet (olvassd a szélsőbál) ma egész más szemmel nézi a költségvetést, mint a hogyan nézte azt egy félesztendővel ezelőtt.“

Erre következik a Horánszky beszédéből ismert frázisok, s a hosszú förmedvény azzal végződik, hogy „semmi okunk nincsen arra, hogy az ellenzéki pártok engedékenységet tanusítsanak a kormány iránt, mert az erőszakoskodások, jogtalanságok, törvénysértések és mulasztások egész sorával bizonyította be, hogy a nemzet igaz érdekeit szolgálni nem tudja, nem is akarja.“

A legvégén tehát kijelenti, hogy „ha félesztendővel ezelőtt még lehetett volna oka az ellenzéknek a költségvetési tárgyalásnál a kiméltre, most bizony nincsen, s ezt a kormány tapasztalni is fogja.“

Ez tehát hadizenet életre-halálra.

Végig olvasván ezen fenyegető manifesztumot, kedves meglepetéssel hallottuk Helfynek hosszú beszédét, melyből elmaradt minden szenvedélyes izgatás. Tiszteességesen unalmas volt; nem hallatszott benne a közeledő égi háboru dörgése. Az egész házban nem lehetett azon villanyos légkört észrevenni, mely a nagy vitákat megszokta előzni; nincs tehát

A „Szekelyföld“ tárczája.

Altöldi emlékeimből.

Apró történetek.

(Folytatás.)

A foglyot a kupaktanás elé kísérték; de ott is tagadta a tettet, épen mint nyakoncsipetése alkalmával. A vallatás alatt folytonosan sirt s egyre azt hajtogatta, hogy mennyire szegényli ezt a „kis incidenszt“.

De meg volt írva a sors könyvében, hogy a nótárius adja meg az árát ennek a „kis incidensz“nek. A „nagysága“ talán kiolvasta a szegény ember szeméből, hogy pechfogelnek született, mert egy jelentőségteljes hunyoritással négy szemközti értekezletre hívta félre a mellékszobába.

Mit beszéltek ott, azt a humánus nótárius sohasem árulta el, csak azt, hogy az ágens ur egy kötelezvényt adott át neki a lopott tárgyaknak megfelelő értékről; de annyi bizonyos, hogy a csárdást a saját pénzéből kielégítette s az alperest eleresztette Nyirbátor felé.

Egy pár nap mulva aztán nyirbátóri levél érkezett a nevére, melyben egy ismeretlen nevű ember azt a jó tanácsot adta neki, hogy ha meg akar

gazdagodni, hát minden jött-mentnek ne fizesse ki a csárdái czechjét. Azzal a bizonyos kötelezvényvel pedig bátran pipára gnyjthat, mert nem ér egy fületlen gombot. Különben örök emlékül egy elhasznált levélbéltyegyet küld, melyet valahol a karaiboknál értékesíthet, ha nem sajnálja odáig a fáradságot. Engem pedig — jegyzi meg szemtelenül a levélíró — ok nélkül ne keressen az ur, mert „nem találász“ a neven.

Csak Szellő Ambrus nem boszankodott az „ágens“ urra. Dupla krétával számította volt fel az okozott kárt, s még haszna lett abból a „kis incidensz“ből, melynek említésére a nótáriust mindig elfutotta az epe.

A kasznár ur.

Kasznárnak nevezik a főbb gazdatisztet.

L. Demeter uradalmi kasznár unikum személy volt a maga nemében. Ott lakott valahol Nógrád felé. Közel hét láb magassággal s tekintélyes potrohhal áldotta meg őt a bölcs teremő, míg felesége egy iczi-piczi teremő volt mellette.

Demeter ur már kora ifjúsága óta híres, nevezetes volt az ugynevezett csendes butaságról, a mely tulajdonság, mint tudjuk, rendszeren a szótlanossággal és az észbeli gyenge tehetséggel szökött párosulni, s még ráadásul szórakozott is volt szegény.

Őnök nem is sejtik, hogy milyen nevelés egy szórakozott kasznár, mint például Demeter ur.

Beszélhet hozzá az ember kora reggeltől késő estig, nem szól az hármát sem egész nap, hanem bambán bámul maga elé, néha mosolyog, s megesis az is, hogy valamit morog a hasából, és különben szünet nélkül pipáz.

Demeter ur ma már csendesen pihen a sir ölében, de viselt dolgait még a késő unokák is nevetve fogják egymás közt elbeszélni, melyeknek egy részét, lehet, csak ug ragasztották a néhaíra.

Mikor még fiatal házasság volt, látogatott az asszonyai D... ra a rokonságilag, az asszony kerengett az asztalnál, holmi finom egrivel csiklandozva a torkokat.

Demeter ur végre is azt vette észre, hogy ő el van látva amugy isten igazában. Rendes szokása volt ez neki, ha boros asztalhoz juthatott.

Ugy éjjel felé nem szól senkinek, hanem ki-megy, befogat és haza indul — asszony nélkül.

A kasznár ur úgy szoktatta volt a kocsisait, hogy mikor hajtottak, sohasem volt szabad egynek is hátra fordulni az ülés felé, kivéve ha szölitotta őket.

Mikor már az a... i komphoz érték (beletelt abba harmadfél óra), fölíjed álmából s oda szól kocsisának:

azon föltevés kizárva, hogy az általános vita a költségvetési javaslat felett nem fog rendkívüli izgalmat előidézni s a szélsőbali főmedvény nem fejezi ki az ellenzék elhatározását s csak egy buzgó pártagnak magánnézeteit tartalmazza. Irányi is higgadt vezércikkben, olyanban, mely a közönség általános érzületét tolmácsolja, tiltakozik az ellen, hogy a felekezeti kérdést belekeverjék a választási mozgalmakba. A rozsnói püspök pásztorlevele s a káplán-lap izgatásai óta csakugyan rendjén volt, hogy a szélsőbálnak névszerinti vezére figyelmeztesse a félig művelteket azon veszedelemre, mely nemcsak a parlamentarizmust, de a nemzetet csakugyan fenyegeti, ha a papok, kereszttel kezükben korteskedve, felköltik a vallási fanatizmust.

Egyedül állunk a világon; bűn volna, ha akár a vallási, akár a politikai pártok dühöngéseinek következtében, épen akkor, midőn javult pénzügyi helyzetünk lehetőségessé teszi a reform munkáját, egymással hajba kapnánk s ellenségeink örömeire megint bizonyítanók, hogy a magyar együtt tartani sohasem képes.

Ideje volna, hogy ébredjünk fel azon öntudatra, hogy a nemzet jobbainak meghasonlása mindig bánatot hozott a magyar nemzetre.

P—p.

A katonai elszállásolási törvény revíziója iránt már huzamosabb idő óta tárgyalások vannak folyamatban az érdekelt minisztériumok közt. Az elszállásolási törvény — 1879. 36. tvcz. — öt-öt évenként rendelve meg a lakberek megállapítását, oly óriási arányokban emelkedtek a lakbereknek ekként történt megállapításával az állami kincstár terhei, hogy e rendszer immár alig tartható tovább fenn s a revíziónak az lesz egyik főcélja, hogy az egyszer megállapított lakberek öt évi érvényben maradjanak s csak igen nagy és kivételes változások esetére hagyassék fenn az azoktól időközben való eltérésnek lehetősége. A revízióra vonatkozó törvényjavaslat valószínűleg még ezen ülészakban elő fog terjesztetni.

ORSZAGGYÜLÉS.

A költségvetési vita szerdán vette kezdetét. A budget-et a pénzügyi bizottság nevében Hegedüs Sándor referálta, ki ezuttal tizenötödször ült

előadói székében, mint a budget általános referense. Hegedüsnek e tizenöt beszéde egymagában is összefoglalja Magyarország történetének legérdekesebb korszakát. Az első beszédek alaponusa meglehetősen sötét volt, míg a legutóbbiak már sokkal kedvezőbb színben festhetik az ország helyzetét. Ez a helyzet nagyon változott e tizenöt év alatt s Hegedüs e beszédében a költségvetés számadataival hiven jellemezte azt az előnyös változást, de nem változott az a szigorú tárgyilagosság, az a mélyreható szakértelem, az az őszinteség s a szónoklatnak az a logikai erje, a mely Hegedüs előadói beszédét most és tizenöt éve mindig jellemzi. Beszédét az egész ház általános figyelemmel hallgatta s a szabadelvű párt élénken megéljenzte.

Helfi Ignác bírálta ezután a költségvetést s a függetlenségi és 48-as párt határozati javaslatát terjesztette be. A 48-as párt nevében pedig Molnár József beszélt a budget ellen. Többé-kevésbé tárgyilagossággal volt mindkettő, s elismeréssel emeljük ki mindkettőről, hogy a költségvetéssel igyekeztek szakszerűen foglalkozni.

Az ülés jökora részét a Horváth Gyula sajátos „ügye” foglalta el. Ugyanis a Kölnische Zeitung fölötté és támadást intézett a képviselő ur ellen. Ezt a messzire hangzó sértést ő maga hozta szóba a nemzeti-párt értekezletén, kérve, hogy nyujtsanak alkalmat a miniszterelnöknek, hogy e tárgyban nyilatkozhassék. Miután Apponyi gróf is nyomtatékosan hangsúlyozta, hogy Horváth kérése „a párt részről okvetetlenül teljesítendő”, — Horánszky Nándor megbízott, hogy a kölni lap cikke miatt interpellálja Szapáry grófot. A mi szerdán meg is történt. A miniszterelnök azonnal megadta az igen előzékeny választ, elmondván mind azt, a mit a németországi támadással szemben mondhatott. Horváth és pártfelei azonban elégedetlenek voltak a válaszzsal. Allítólag még többen is akarnak interpellálni ez ügyben, a mely — ellenzéki felfogás szerint — az országra tartozik, nem pedig Horváthra és a Kölnische Zeitungra.

Képviselő és képviselő.

Kézdi-Vásárhely, 1891. április 1.

Kézdi-Vásárhely város képviselőtestülete márczius 30-án délután gyűlést tartván, annak egyik fontos tárgyát a határrendezéssel Romániához szakadt erdőrészek eladása képezte. Jelen volt városunk országgyűlési képviselője Molnár Józsiás ur is.

Meghatározott azon összeg, melyben az erdőrész Romániának eladassék.

A tanácskozás befejezése után indítványba hozta egyik képviselő, hogy Molnár Józsiás képviselő urnak — mivel a peressé vált erdőseget a város részére visszaszerezte — szavaztassék jegyzőkönyvi elismerés és bizalom, mit a képviselő, nem lévén kellőképen tájékozva az ügy felől, meg is tett, s mi természetesebb, mint hogy ez a képviselő ur által el is fogadtatott, és ma már a város apraja-nagyja egyéről sem beszél, mint azon fényes eredményről, melyet a képviselő ur rövid pályafutása alatt elért, s hogy már az első ténye is az volt, hogy e dőnket visszaszerezte?

Teljes tisztelettel viseltetünk Molnár Józsiás ur nemes igyekezete iránt, s pártállására való tekintet nélkül mindig örömmel forjzuk elismerni, ha városunk érdekében valamit tenni fog, de ezen ügyre vonatkozólag ki kell jelentenünk, hogy a képviselő urnak az erdő visszaszerzésében nincs és nem lehet semmi része, és ezen állításunkat képesek vagyunk hivatalos okmányokkal is támogatni.

Az ügy állása röviden a következő:

A magyar-román határrendezés alkalmával a Kézdi-Vásárhely város tulajdonát képező Kecskés erdősegből mintegy 1260 hold terület Romániához szakadt, melyhez a romániai Szent-Spiridon zárdá tulajdonjogot formálva, azt használatba vette. Ennélfogva Kézdi-Vásárhely városa kénytelen volt a romániai birtokbiróság előtt pert indítani, mely jelenleg is foly.

Hogy ezen perben a város veszített volna, azt mindenki belátta már kezdetben; ámde megyénk tisztelt főispánja, felkarolva városunk ügyét, diplomáciai uton akarta az erdőkérdés elintézését s azért nemcsak újabb meg újabb felterjesztéseket tett a belügyminisztériumhoz, hanem felment és személyesen informálta a minisztert; szóval a legnagyobb buzgósággal mindent elkövetett, hogy városunk jogos tulajdonába visszahelyeztessék.

Főispán ur nem csinált reklámokat cselekedeteihez, de a hivatalos körök tudják, hogy a város első sorban ő méltóságának köszönheti az ügy szerencsés megoldását. Másod sorban pedig Bartók Károly polgármester és Kovács Dániel pénztárnok urnaknak, kik ez ügyben a miniszter urnál kihallgatáson voltak.

Molnár Józsiás képviselő márczius 22-én kapta a képviselőtestület megbízatását, hogy az erdőkérdésben a kormánynál tegyen lépéseket, és már ugyanazon napon, tehát márczius 22-én, a határrendezéssel megbízott főispán Mikó Bálint kezei között volt a miniszter leirata, hogy Románia hajlandó az odaszakadt területet megvásárolni; tehát Molnár Józsiás képviselő urnak az ügy meg-

— Te Peti, mikor mi D . . . ra mentünk, volt-e velünk valaki?

— De igen ám, tekintetes uram, — felel Peti hátrafordulva — a nassága gyűtt velünk, de hogy most hun van, Isten ugyse' nem tudom megmondani.

— Tyhű! az áldóját neki! fordulj vissza, mert ott feledtük — kiáltott rémülten Demeter ur. És úgy értek vissza szép reggelre, hogy visszahozták az ott felejtett asszonyt.

Szombatonként a gazdatiszteknek ispáni gyűlésre kellett menni a s . . . i majorba.

Vége volt már az ülésnek s a Demeter ur fogata az ajtó előtt állott; csak fel kellett rá ülni. A teéns ur el is helyezkedett benne s kibökte a hagyományos szót: hajts! De akkor veszi észre, hogy pipáját a szobában feledte, és a nélkül, hogy szólt volna a kocsisnak, lelépett a mozgásba jött fogatról s elválhatlan barátja keresésére visszament a szobába.

Persze, mire kiért a pipával az udvarra, a kocsinak hült helyét találta. A kocsis pedig nagy pattogással csak hajtott vigan, gondtalanul.

Egyszer valahol a pusztaszeri romoknál szemközt jön rá egyik csikós pajtása, és látva, hogy senki sem ül ott hátul, rákiált keményen a hüségés fiúra:

— No hát kit visz kend, bátya?

— Pszt! nem látja kend? Hát a teéns urat

— suttogta Peti, lassu menésre eresztve a lovakat, s e közben élénken kacsingatott hátrafelé.

— Ne bolondozzék kend, hékás, mert nincs ottan senki — felel nevetve a csikós.

— Pszt! Mondtam már, ne kajabálják kee, mert föl talál ébredni a teénsur, s akkor aztán lesz kendnek ne mulass! — suttogta még pianisszímóbb a Peti és élénk szemhunyorgatással igyekezett tudtára adni czimborájának, hogy ő most a Demeter kasznárt viszi haza.

De a csikós csak nevetett. Erre már Peti sem állhatta meg, hogy hátra ne nézzon:

— Jaj nekem, azt a fűzfán fűtyölő, sárga rézzel kiczifrázott csillagos végsőhajtasát, a ki ez árva, czudar világra köpte ütöt, — kiáltott rémülten, mikor Demeter ur elfogyatkozását észrevette — no, az arkangyalát s a kenyérmagazin hassal bevégzett napját nékie! valahun elhullajtottuk azt a málészajú pipogya gazdátat. Hej, Peti, lesz na neked egy csattanós hadd el hadd!

És mint fergeg robogott vissza S. házára, hol a kasznár ur a többiek hahotái fölött anynyira el volt keseredve, hogy újra a borozók közé ült, s mikor Peti visszaérkezett, már úgy ellátta magát, hogy két ember vitte ki a kocsi-ra.

— Hála Istennek! — sohajtott a kocsis, mikor gazdáját újra viszontlatta. — Részeg, mint a disznó, az ébadta, de csakhogy fölszedhettem, tudom Istenem, nem esik el többször ükelme

— s a kocsihoz kötözte a totaliter berugott Demeter urat.

Azt hitte a jámbor, hogy valahol a pusztán esett ki gazdája az ülésből s onnan tért vissza mulató czimboráihoz. De hogy lett-e ne mulass a Petinek, azt homály fedi.

Más alkalommal ujong S . . . ra készült. Kocsisra, egy lévén szoktatva, hogy csak midőn előhajtott, akkor tudta meg, hová utaznak, kérde tőle:

— Hová megyünk, tekintetes uram?

— Sz . . . re — volt a szórakozott parancsa. És S . . . háza helyett az épen ellenkező irányban fekvő Sz . . . felé robogott el a kocsi, mely tévedést Demeter ur a világért sem vett volna észre.

Mikor már beértek a városba s a vámot is megfizették (a kasznár ur még akkor sem tért magához buta merengéséből), azt kérde tőle a kocsis:

— Hová szállunk, teéns uram?

— Hát nem tudod, merrreha, hogy B. kasznár urhoz kell hajtani?

— Igen ám, de mi most nem S . . . en, hanem Sz . . . en vagyunk.

— Sz . . . en!? — kiáltott felocsudva Demeter ur — de hát ki parancsolta, hogy Sz. re hajts?

— A teéns kasznár ur rendelte így meg otthon.

— Vagy ugy?!! akkor hajts a Fekete sasba.

A másik perczben már elfeledte, hogy ma tisztí

szék van S . . . en.

(Folyt. köv.)

oldásában épen semmi része nem volt és nem lehetett.

Ezzel nem akarjuk azt állítani, hogy a képviselő ur is mindent meg nem tett volna, ha alkalma lesz erre, hanem csak rektifikálni akarjuk a dolgot, hogy mások érdemeivel ne koszoruzzunk meg olyant, kinek amugy is elég alkalma leendő — a ráruházott bizalomnál fogva — érdemeket szerezni, s fel akarjuk világosítani népünket, hogy nem képviselőjének, hanem megyénk nagyérdemű főispánjának köszönheti azon előnyt, hogy jogos tulajdonát visszanyerheti. Azért tehát nem Molnár Józsiás képviselő urnak, hanem megyénk főispánja Pótsa József urnak adja e város szeretetének és hálájának koszoruját!

Többen.

Különfélék.

— Kézdi-Vásárhelyt a sorozás jövő hétfőn kezdetét veszi. Ezen napon Kézdi-Vásárhely részéről ujonczoznak, a hét következő napjain meg a vidék soroz. A sorozás 11-én ér véget.

— **Időjárásunk.** A szeptemberes április hű maradt régi hírnevéhez, egyik perczben sir, a másikban meg nevet; majd szépen süt a tavaszi nap, majd permetezik, s csak a szél fű állandóan. A mezei munka azért mindenfelé erősen megindult, a mezők tele vannak szántó-vetőkkel. Az idő általában véve, a kellemetlen szélől eltekintve, elég enyhének mondható, azonban egy kis meleg eső igen kívánatos lenne.

— A Mikó-kollegium berendezése. A héten adták ki a Mikó-kollegium nagyszabású berendezési munkálatait. A berendezés két részben adatott ki. A tisztán asztalos munkákat Czimbalmos Ferencz kézdivásárhelyi jóhírű műasztalos kapta meg 2096 forintban, a padok kiállítására Bernhardt Dezső brassói cég vállalkozott a legutányosabban, 2400 forintban. Ugyancsak ezen az ülésen határozottatott el a konviktus föllállítására már a f. é. szept. hónap elején.

— **Czárán Ede,** ki család bukás büntetéseért 4 évi fegyház büntetését szenvedte, a helyi kir. törvényszék fogházában ápril 2-ára virradó éjjelen tüdőgyulladásban meghalt. Czárán Ede ellen az 1890. év augusztus havában tartott meg a sepsiszentgyörgyi postarablásért a végtárgyalás; egyik társa Salati András, ki Czáránal mint felbújtó szerepelt, pár hónappal ezelőtt szintén meghalt.

— **Végtárgyalás.** Szarazpataki ifj. Daczó Ferencz és három társa gyújtogatási bűnyűgében a szóbeli végtárgyalás f. év ápril 8-án veszi kezdetét. A tárgyalás előreláthatólag több napot vesz igénybe.

— **Kovácsnai hírek.** A múlt szombaton este fél 11 órakor tűz volt Kovácsnán. Egy istálló gyuladt ki, s a vízhiány miatt talpig leégett. A tetteseket nyomozzák. — Kedden délután egy henczegő kocsis eszeveszett hajtásával megvadította lovait, melyek elragadták a szekeret s neki vágattak az épen hazafelé tartó disznósordának. A fékevesztett lovak egy leányt és négy sertést letiportak s hogy több kár nem történt, annak lehet köszönni, hogy egy bátor ifju elfogta a megvadult paripákat.

Pezsgőt, folyadékot és más kényesebb tárgyakat tartalmazó postai küldemények gondos csomagolása.

A közönség a pezsgőt, bort s efféle folyadékot tartalmazó palackokat rendszeren ládákban csomagolva adja ugyan postára, azonban gyakran a palackok a ládában oly rosszul vannak elhelyezve, hogy gondosabb kezelés mellett is nem ritkán egyes palackok eltörnek, sőt még más küldeményekben is kárt okoznak.

Mint hogy a felvevő postahivatalok nincsenek azon helyzetben, hogy megítélhessék, vajjon a küldemény belül jól van-e csomagolva, mint hogy továbbá a kiestő nem szavatol oly kárért, melyet a földaló a küldemény földalására vonatkozó postai szabályok szem előtt tévesztése, pl. elégtelen, vagy czélszerűtlen csomagolás stb. által maga okozott, illetve magára hárított, valamint általában nem szavatol folyadékok kifolyásáért, törékeny tárgyak eltöréséért stb.; a postát igénybe vevő közönséget a következőkre figyelmeztetem:

1. A folyadékoknál (pezsgő, bor stb.) arra kell vigyázni, hogy az egyes palackok a ládán belül oly szorosan legyenek elhelyezve, hogy ne mozgogassanak.

2. Levágott virágokat, virágcsokrokat vatta közé kell tenni s ugy elhelyezni, hogy a tartály oldalaihoz oda ne ütdjének. Más élő növényeket, de a művirágokat is, különösen ha nagyobb tért foglalnak el, oly módon kell csomagolni, hogy azok minden oldalról kellően védve legyenek.

3. Gyümölcsöt legalább papirfoszlányok közé kell rakni, hogy össze ne zússassék.

4. Vajat és zsíradékot vízhatlanul kell csomagolni s nagy faládába, vagy a mi még ajánlatosabb, bádogszelenczébe tenni.

Zsíradékot tartalmazó küldemények csak kettős tartályba csomagolva adhatók postára.

5. Friss húst kosarakban és zsákokban is lehet szállítani, de a húsdarabokat a zsákon belül borcczettel áztatott vászonba kell burkolni.

6. Tojást száraz, tiszta, szagtalan szecska vagy polyva közé téve erősebb ládákban kell feladni.

7. Gyuanyagokat, a mennyiben a postai szállítástól kizárva nincsenek, a Magyarországi Rendeletek Tára 1885. évfolyamának 431. és következő oldalain foglalt 3507, illetve 11 299. számú rendeletnek megfelelően kell csomagolni.

8. Értékesebb tárgyakat, kivált ha nedves-ség vagy dörzsölés által könnyen megsérülnek, viaszos vászonba, bőrbe, vagy vászonnal körülbukolt dobozba, törékeny tárgyakat polyva vagy széna közé téve, erősebb szerkezetű ládába kell elhelyezni.

9. Ékszereket és drágaságokat tokban elhelyezve, azonfelül vászonnal körülbukolt erős fadobozba vagy faládácskába zárva jól körül kell kötözni.

10. Értékes tárgyakat tartalmazó csomagok pecsételése kizárólag jó minőségű erős, finom pecsétviaszt és vésett pecsétnyomót kell használni.

Ékszereket és drágaságokat tartalmazó küldeményeknél a pecsétnyomatok tisztaságára és olvashatóságára kiváló gondot kell fordítani.

Az utóbb említett küldeményeknél a cím mindig, de a többiekénél is lehetőleg magára a külső burkolatra, göngyöltre, tartályra irandó.

Ha a külső burkolatra írni nem lehet s a küldemény sem ékszereket, sem drágaságokat nem tartalmaz, a címet papírlapra is lehet írni, de ezt egész hátlapjával a küldeményre tartósan rá kell ragasztani s oly módon megerősíteni, hogy szállítás közben le ne váljék.

Folyékony vagy törékeny küldeményeknél a külső tartályra figyelemztető idom, jel, pl. a szokásos palack stb. alak rajzolando; ugyszintén megfelelő megjegyzéssel látandók el a halikrát s gyorsan romló tárgyakat tartalmazó küldemények. Budapest, 1892. évi március hó 11-én.

Baross s. k.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:

Dobay János.

Hirdetések.

Csuz, köszvény, tagszagatás, fejfájás, csipőfájdalom, hátifájdalom stb. ellen legjobb bedörzsölő a Richter-féle

Horgony-Pain-Expeller

Több mint 20 év óta a legtöbb családban ismeretes mint fájdalom-nyugtató szer és majdnem minden gyógyszerárban kapható 40 és 70 kr-ért. Minthogy utazások léteznek, ennél fogva mindig határozottan

„Horgony-Pain-Expeller“

kérendő.

Háromszékvármegye alispánjától.

Szám 3591 — 1892.

Árlejtési hirdetmény.

A Sepsiszentgyörgyön levő háromszékvármegyei «Ferencz József» kórház udvarán 10 hét alatt újból építendő pincze munkái az előirányzott költségvetés szerint 1039 forint 27 kr összegben kiépítendő lévén, ennek vállalat utjání biztosítása czéljából folyó évi április hó 16-án délután 3 órakor zárt ajánlati versenytárgyalás tüzetik ki az alispáni irodában.

Mi azon megjegyzéssel tétetik közhírré, hogy vállalkozni szándékozők zárt ajánlataikat a tárgyalási nap déli 12 órájáig a megyei pénztárnál adják be, mivel a kitűzött határidőn túl ajánlatok nem fogadtatnak el.

Az ajánlatokban világosan kijelölendő az egységi árból leengedendő % számmal és betűvel.

A zárt ajánlatok borítékban lepecsételve nyújtandók be, az ajánlatokhoz a kikialtási

összegnek öt százdtólja mint bánatpénz esatolandó.

A feltételek az árelemzés, árjegyzék és műszaki leirással együtt a jegyzői irodában, a rendes hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Sepsi Szentgyörgyön. 1892. évi március hó 30-án.

Alispán helyett:

Szentiványi Miklós
főjegyző.

Háromszékvármegye alispánjától.

Sz. 3140 — 1892.

Árlejtési hirdetmény.

Háromszékvármegye törvényhatósági utvonaira az 1892., 1893 és 1894 ik, tehát három egymás után következő években vállalatilag szállítandó kavicsalmokra az évenkénti kavicsmennyiségnek minden évre annak idejéni megállapítása mellett ezennel árlejtés hirdettetik és pedig a jelen 1892. évre:

I. Az aldoboly-bükszádi törvényhatósági közuttra:

a) 7 ₂ km. 19 kmig 210 hal. 3:20 krjával 672 frt — kr	
b) 19 „ 24 „ 120 „ 6:80 „ 816 „ — „	
c) 24 „ 30 „ 115 „ 3:50 „ 402 „ 50 „	
d) 30 „ 40 „ 175 „ 3:20 „ 560 „ — „	
e) 40 „ 44 „ 75 „ 3:20 „ 240 „ — „	
f) 44 „ 49 „ 100 „ 4:20 „ 420 „ — „	
g) 49 „ 52 ₉₉ „ 70 „ 3:80 „ 266 „ — „	
Összesen 865 halom 3376 frt 50 kr	

II. Sepsiszentgyörgy-szemerja-hídvég-baróthi utvonaira a hídvégi, botfalvi, apáczi, ágostonfalvi és felsőrákosi kiágazásokra:

a) 0 km. 15 kmig 270 hal. 5:00 krjával 1350 frt — kr	
b) 15 „ 25 „ 200 „ 3:50 „ 700 „ — „	
c) 25 „ 34 „ 160 „ 3:50 „ 560 „ — „	
d) 34 „ 41 „ 130 „ 3:50 „ 455 „ — „	
e) 41 „ 46 „ 90 „ 3:20 „ 288 „ — „	
f) 46 „ 54 „ 185 „ 3:75 „ 693 „ 75 „	
g) 0 „ 1 ₄₄ „ 35 „ 3:20 „ 112 „ — „	
h) 0 „ 1 ₄₅ „ 35 „ 3:20 „ 112 „ — „	
i) 0 „ 1 ₆₈ „ 40 „ 3:20 „ 128 „ — „	
k) 0 „ 1 ₂₁ „ 40 „ 3:00 „ 120 „ — „	
l) 0 „ 1 ₉₀ „ 40 „ 3:20 „ 128 „ — „	
Összesen 1225 kavicsalom 4646 „ — „	

III. Sepsiszentgyörgy-réty-kovácsna-kézdivásárhelyi törvényhatósági közuttra:

a) 0 km. 2 kmig 40 hal. 6:80 krjával 272 frt — kr	
b) 2 „ 10 „ 104 „ 4:00 „ 416 „ — „	
c) 10 „ 14 „ 100 „ 5:50 „ 550 „ — „	
d) 14 „ 29 „ 405 „ 5:50 „ 2227 „ 50 „	
e) 29 „ 36 „ 120 „ 3:50 „ 420 „ — „	
f) 36 „ 45 „ 145 „ 4:50 „ 652 „ 50 „	
g) 45 „ 50 „ 175 „ 4:50 „ 787 „ 50 „	
Összesen 1089 halom 5325 frt 50 kr	

IV. Kézdivásárhely - szentlélek - kászoni utvonaira:

0 km. 6 kmig 120 hal. 3 frt 40 krjával 408 frt — kr	
6 „ 19 ₅₀ „ 260 „ 3 „ 20 „ 832 „ — „	
Összesen 380 halom 1240 frt — kr	

V. Sepsiszentgyörgy-uzoni utvonaira:

0 km. 8 ₆₀ kmig 165 halom 3 frtjával 495 frt — kr.	
---	--

VI. Kilyén-kökösi utvonaira:

0 km. 7 ₅₀ kmig 150 halom 3 frtjával 450 frt — kr.	
---	--

VII. Dálnokhegy-szentkatolnai utvonaira:

0 km. 11 kmig 220 hal. 5:50 krjával 1210 frt — kr	
11 „ 14 ₉₀ „ 80 „ 5:00 „ 400 „ — „	
Összesen 300 halom 1610 frt — kr	

VIII. Czofalva-borosnyó-bodzai utvonaira:

0 km. 8 kmig 160 hal. 4:50 krjával 720 frt — kr	
8 „ 22 ₂ „ 285 „ 3:80 „ 1083 „ — „	
Összesen 745 halom 1803 frt — kr	

IX. Nyén-bodza-krásznai hadászati utvonaira:

a) 10 km. 22 kmig 234 hal. 4:20 krjával 982 frt 80 kr	
b) 22 „ 28 „ 120 „ 3:80 „ 456 „ — „	
c) 28 „ 46 „ 356 „ 2:80 „ 996 „ 80 „	
Összesen 710 halom 2435 frt 60 kr	

X. Kézdivásárhely-torja-büdös-bükszádi utvonaira:

0 km. 10 kmig 200 halom 3 50 krjával 700 frt — kr	
34 „ 35 ₈₈ „ 40 „ 3:80 „ 152 „ — „	
Összesen 240 halom 852 frt — kr	

XI. Maksa-várhegy-czofalvi utvonaira:

0 km-től 5 ₉ kmig 120 halom 6 frtjával 720 frt — kr	
--	--

XII. Mikófalva-nagybaczoni közuttra:

0 km. 16 ₅₀ kmig 250 halom 3 frtjával 750 frt — kr	
---	--

A vármegye területére összesen kihordandó kavicsalmok mennyisége 5939 halom 23704 frt 35 kr egységi árban folyó évi szeptember hó 30 ik napjáig kihordandó lévén, ennek vállalat utjání biztosítása czéljából folyó évi április hó 30-án délelőtti 10 órakor zárt

ajánlattal egybekötött versenytárgyalás tüzetik ki az alispáni irodában.

Mi azon megjegyzéssel tétetik közhirrre, hogy vállalkozni szándékozók zárt ajánlataikat a tárgyalás előtti napon, tehát április hó 8-án déli 12 óráig a megyei pénztárnál adják be, mivel a kitűzött határidőn túl ajánlatok nem fogadtatnak el.

Az ajánlatokban világosan kijelölendő azon utszakasz, melyen vállalkozó a szállítást teljesíteni kívánja; kitüntetően világosan az egységi árakból leengedendő százalék számmal és betűvel.

A zárt ajánlatok borítékba lepecsételve nyújtandók be; azon utszakasz, melyre az ajánlat szól, a borítékban is világosan megjelölendő.

Az ajánlatokhoz a kikiáltási összegnek 5 százaléka mint bántpénz csatolandó.

A kavics-szállítási feltételek, valamint a kavics-felosztási kimutatások, melyek azon kavics-termelő helyet, honnan a halmok kihordandók, előtűntetik, a jegyzői irodában a rendes hivatali órák alatt megtekinthetők.

A netalán vállalkozó községek is bántpénzt letenni kötelesek.

Sepsi-Szentgyörgyön, 1892. márcz. 21.

Tompa Miklós,
alispán.

Ajánljuk az általunk valódi Karvin-köszénből előállított

koakszot

mindennemű gyárak fűtésére, ugyszintén kovácműhelyek használatára mint nélkülözhetetlen erős fűtőszert. A megrendelés czimezendő:

**A légszeszgyár igazgatóságának
Kolozsvártt.**

Ajánljuk a nagyérdemű közönségnek a legtisztább és vízmentes

köszén-kátrányunkat

mindennemű nedvesség és fa rothadás megóvására. A megrendelések czimezendők:

**A légszeszgyár igazgatóságának
Kolozsvártt.**

PONTOS KISZOLGÁLÁS

Séra Imre érez- és fakoporsó-raktára

Kézdí-Vásárhelyt a honvéd-laktanya új részével szemben, saját lakásában.

Van szerencsém értesíteni a kézdí-vásárhelyi városi és vidéki n. é. közönséget, hogy üzletemet úgy berendeztem minden kellékkel, a mi egy temetkezéshez szükséges, hogy bármely, nálunk előforduló temetést kiszolgálhatok halálozás esetén, mit nem várunk és mégis bekövetkezik. Egész temetések rendezésére is vállalkozom. Ravatalok felállítását és szobadiszítést pontosan teljesítek.

Magamat becses figyelmébe ajánlva, kérem a n. é. közönség kegyes pártfogását.

Tisztelettel
SÉRA IMRE,
temetkezési vállalkozó.

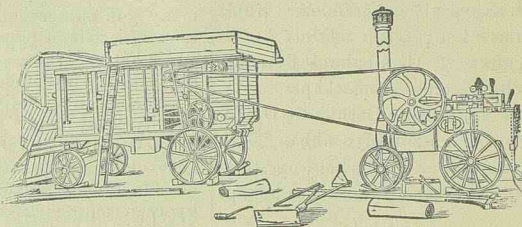
3-4

Gyászkoosi háromféle diszszel.

Első magyar gazdasági gépgyár

részvénytársulat

BUDAPESTEN, Gyártelep: külső váci-ut 8. szám.

5-10

Ajánl hazai gyártmányu

GŐZCSÉPLŐ-KÉSZLETEKET,
valamint mindennemű

gazdasági gépeket

és talajmívelő eszközöket,

különösen úgy könnyű, mint kötött talajhoz alkalmas legújabb rendszerű

SORVETŐ-GÉPEKET.

Árjegyzékek kívánatra készséggel küldetnek.

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva legolcsóbb magyar lap az

Melyik lapra fizessünk elő?

„EGYETÉRTÉS”

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasó közönség legtekintélyesebb lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsaságát, állaposságát és sokaságát, rovatainak változatosságát, kitűnőségét, a különböző olvasmányok gazdag tárházát tette népszerűvé. A kormány körében előforduló eseményekről az „Egyetértés” olvasói értesülhetnek első sorban. Az országgyűlési tárgyalásokról a legészlelesebb, tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés” közöl. Bár mely párthoz tartozzék is a képviselő, beszéde az „Egyetértés”-ben a legterjedelmesebben közölhető. Ez az őrási terjedelmű lap egyszerre két homlokegyenest ellenkező irányú célt szolgál, mert napokint megtaláljuk benne a családot, a költségvetést, a magyar szépirodalmi olvasmányait a világirodalom legkiválóbb írónak legújabb regényében, talál benne társaságokat legjobb írónak, divatútdisztást Párisból stb., úgy, hogy nincs szépirodalmi lap, mely az „Egyetértés”-nek e rovatával a versenyt kiállhassa.

S ezzel szemben ott van az „Egyetértés”-nek oláhokra terjedő politikai és közgazdasági része, mely megbízhatóság, komolyság és jelentőség tekintetében utólaghatatlannak van elismertve a magyar sajtóban. Egyik legtöbb érdeme az „Egyetértés”-nek, hogy az események ismeretése körül soha semminemű tekintetektől sem hagyta magát befolyásolni, s mint teljesen független lap fölötté áll minden pártérdeknek és csak az igazságot szolgálja. Az egész sajtóban legnagyobb terjedelmű országgyűlési tudósításainak is mindenkor a párttekinetekeken felül emelkedő részrehajlaniság szerezte meg a közönséget, mely abban nyílvánul, hogy az „Egyetértés” olvasói között minden pártból találunk híveket.

Az „Egyetértés” gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő-gazdalkozósság, az iparos és vállalkozó nem szorult többé idegen nyelvtől, mert az „Egyetértés” kereskedelmi s tözsdei tudósításainak bővítésével a többi lapok már föl sem veszik a versenyt. A kereskedő, az iparos s a mezőgazda két évhez óta tudja már, hogy az „Egyetértés”-ben megtalálja mindazt, a mire szüksége van, s e miatt az „Egyetértés” ma már nélkülözhetlené vált, mint a hazai kereskedelmi, ipari és mezőgazdasági forgalom magyar nyelvű vezérlapja. Üzleti dolgokban az „Egyetértés” a legjobban informált lap Magyarországon.

A rendes rovatokban s a fölmerülő eseményekről legnagyobb terjedelemben közölt hű tudósításokon kívül végre csak az „Egyetértés” 3 speciális rovatát említhetjük meg, melyek országos híreket szert. Ezek: a **irodalom**, a **Tanügy** és a **Mezőgazdaság**, melyek mindegyike egy-egy szaklapot képes pótolni. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az

„EGYETÉRTÉS”-re,

melynek előfizetési ára: egy hónap 1 forint 80 kr. negyedéve 5 forint s egy évre 20 forint.

Az előfizetési pénzek az „Egyetértés” kiadónálatalára küldendők. Mutatványszámokat a kiadónálatal ingyen és bérmentve küld.

Az „Egyetértés” felelős szerkesztője és kiadó-tulajdonosa:

CSÁVOLSZKY LAJOS.

Az „Egyetértés” kiadónálatala:
Dalszin háza-utca 1. szám
(Az operaházzal szemben.)